

Pessin ja Illusian luona

perjantai 20. huhtikuuta 2018

Kirjeitä Mosulista – syvästi inhimillinen näyttämörunoelma

Osiris-teatterin *Kirjeitä Mosulista* on näyttämöteos, joka täytyi tehdä. Esityksen keskeisinä teemoina ovat pakolaisten sopeutuminen nyky-Suomeen ja heidän tavallisessa arjessa kohtamansa ilot ja surut. Teos on arvokas puheenvuoro inhimillisemmän ja ihmisarvoisemman pakolais- ja turvapaikkapolitiikan puolesta. *Kirjeitä Mosulista* on vahvasti ihmisyyden ja ihmisoikeuksien puolella.

Liisa Isotalon konsepti ja ohjaus rakentaa näyttämölle kauniin balladin irakilaisen miehen, Ahmedin (**Omar Albajare** ja **Jussi Järvinen**) ja suomalaisen naisen, Annan (**Mira Kivelä**) kohtaamisesta. Esityksen tarinoilla ja henkilöillä on todellisuus pohja, jonka päälle Isotalo on rakentanut tarinan kahden erilaisissa kulttuureissa syntyneen ja kasvaneen henkilön kohtaamisesta.

Ahmed ja Anna kohtaavat sattumalta ja yllättäen. Molemmat ovat ensin epäluuloisia ja varautuneita. Pian kohtaaminen kuitenkin muuttaa molempien elämää ja avaa heille täysin uusia näkökulmia ympäröivään todellisuuteen sekä turvapaikanhakijoiden arkeen. Ahmed tuo mukanaan kohtaamiinsa myös kaiken aiemmin eletyn – pelot, muistot ja unelmat. Päähenkilö Ahmed kohtaa kirjeissä – jotka nykypäivänä ovat tietysti enemminkin videopuheluita tai snapchatteja – Mosuliin jääneen perheensä ja heidän välillä tuskaisen ja ahdistavan todellisuutensa autopommien runtelemassa arjessa.

Kirjeitä Mosulista -esityksen käsikirjoitus rakentuu pitkälti dialogista. Joko puhutusta, mutta osin myös nykyviestintävälinein tuotetusta kirjoitetusta dialogista. Dialogi on pääosin sujuvaa ja luontevaa ja toimii onnistuneesti kahdella kielellä, suomeksi ja arabiaksi.

Osiris-teatteri, *Kirjeitä Mosulista*. Valokuva: Stefan Bremer.

Sivun näyttöjä yhteensä

6 3 6 0 4

Kuka?

Pasi Puranen

Helsinkiläinen yliopiston lehtori, joka rampaa teatterissa ja kirjoittaa näkemästään. Suomen arvostelijain liiton jäsen.

[Tarkastele profiilia](#)

Aiemmat arviot

▼ 2018 (19)

▶ syyskuuta (2)

▶ elokuuta (2)

▶ kesäkuuta (1)

▶ toukokuuta (3)

▼ huhtikuuta (2)

[Atlantis – vakavan rempseä fantasia](#)

Kirjeitä Mosulista – syvästi inhimillinen näyttämö...

▶ maaliskuuta (4)

▶ helmikuuta (4)

▶ tammikuuta (1)

▶ 2017 (43)

▶ 2016 (57)

▶ 2015 (11)

Teatteriblogeja

- [Avauksia](#)
- [Huminaa](#)
- [Kujerruksia](#)
- [Paljon melua teatterista](#)
- [Penkkitaiteilija](#)
- [Teatterikärpäsen puraisuja](#)

Tilaa

[Tekstit](#)

[Kommentit](#)

Esitys käsittelee tärkeitä teemoja. Pakolaisten sopeutuminen, turvapaikanhakuprosessi ja pakkopalautukset ovat etenkin vuoden 2015 pakolaiskriisin jälkeen nousseet Suomessa yhteiskunnallisen keskustelun käsitellyimmiksi ja kiistellyimmiksi aiheiksi. Teatterin keinoin tematiikkaa on käsitelty jonkin verran. Osiris-teatterin vuoden takainen pöytänukketeatteriesitys *Matkalla kotiin*, Kansallisteatterin *Toinen koti* -esitys tai porilaisen Rakastajat-teatterin *Karkotetut* ovat kaikki ansiokkaasti ja monipuolisesti käsitelleet pakolaisuuteen liittyviä teemoja näyttämöllä.

Näytelmän käsikirjoituksessa ja ohjauksessa on myös ongelmansa. Varsinkin ensimmäisellä puoliajalla useat, liian lyhyet kohtaukset seuraavat toisiaan, mikä aiheuttaa rytmiin huohottavan tunteen. Jo muutamien kohtausten nivominen toisiinsa olisi parantanut rytmiä huomattavasti ja tuonut teokseen sen kaipaamaa rauhallisempaa otetta. Toisella puoliajalla draaman jännite toimii paremmin ja käsikirjoitus löytää myös tarkemmin osumapintaa kulttuurienvälisen kohtaamisen kipupisteistä.

Kirjeitä Mosulista -teoksessa musiikilla on keskeinen rooli. **Kaisa Siiralan** ja **Ali Haithemin** säveltämä ja esittämä musiikki soi teoksessa kauniin kuulaana. **Ahmed Alalousin**, **Abdulrazaq Aljewarin** ja **Antti Tuomikosken** kuva- ja videoprojisoinnit luovat tunnelmaltaan vaihtuvia näyttämökuvia levollisesta Tigris-virrasta aina Mosulin raunioihin.

Teoksen vahvana eetosena on halu ymmärtää toiseutta, toisenlaista tapaa ajatella ja jäsentää elämää ja ympäröivää todellisuutta. Näytelmä tarkastelee päähenkilöidensä elämäntilanteita, joissa niin monet perustavaa laatua olevat kulttuuriset tekijät, kuten uskonto tai moraalit, ovat ratkaisevan erilaisia. *Kirjeitä Mosulista* näyttää, että kaiken alta, omien ennakkoluulojen ja asenteiden takaa, voi kuitenkin nousta syvempi ymmärrys ennestään tuntematonta lähimmäistä kohtaan.

Osiris-teatteri: Kirjeitä Mosulista.

Ensi-ilta Teatteri Avoimissa Oivissa 4.4.2018

Ohjaus: Liisa Isotalo

Esiintyjät: Mira Kivilä; Omar Albajare; Jussi Järvinen; Kaisa Siirala; Ali Haithem

Musiikki: Kaisa Siirala; Ali Haithem

Kuvat ja videot: Ahmed Alalousi; Abdulrazaq Aljewari; Antti Tuomikoski

Lavastus: Salli Kari

Puvut: Linda Jännäri

Tuotanto: OSIRIS teatteri

Tukijat: OKM; Taike

Videolla: Olga Alajääskö; Ola Ila

Äänet: Pirkko Tiitinen

Valot: Ina Niemelä

Maalaukset: Mahmood Nazem

Lähetetty Pasi Puranen klo 15.54

Tunnisteet: [arvio](#), [Kirjeitä Mosulista](#), [Liisa Isotalo](#), [OSIRIS teatteri](#)

Ei kommentteja:

Lähetä kommentti

Lisää kommenttisi...

Kommentti nimellä:

Ilmoita

[Uudempi teksti](#)

[Etusivu](#)

[Vanhempi viesti](#)

Tilaa: [Lähetä kommentteja \(Atom\)](#)

Teema: Yksinkertainen. Teeman kuvien tekijä: [rion819](#). Sisällön tarjoaa [Blogger](#).